

בית משפט השלום

20

מספר פל"א 14

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

נוכחים:

מטעם המאשימה – עו"ד
הנאשם – בעצמו.
מטעם הנאשם – עו"ד חיים איליה.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

פרוטוקול

הכרעת דין

1. בהתאם להוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, אציין בתחילה כי החלטתי לזכות את הנאשם מכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

כתב אישום

2. בתאריך 01.02.2015 הוגש כתב אישום כנגד הנאשם המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיפים 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה") ומהירות מעל המותר, עבירה לפי סעיף 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

בית

2018 28

נ' יע

3. עובדות כתב האישום מלמדות כי בתאריך 07.07.2014, סמוך לשעה 22:48, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג יונדאי, מ.ר. 146-3 (להלן: "הרכב"), ונסע בכביש 71 קילומטר מספר 38. הנאשם נהג ברשלנות ובקלות ראש כאשר נסע במהירות של 190 קמ"ש כאשר המהירות המירבית המותרת בכביש הנ"ל הינה 80 קמ"ש.

תשובת הנאשם לכתב האישום וגדר המחלוקת

4. הנאשם כפר בנהיגה ובעובדות כתב האישום, מכאן שהמחלוקת בין הצדדים נוגעת לזהות הנהג ברכב.

ראיות הצדדים

5. מטעם התביעה העידו [] ו[] (1/ת-2) ובנו, [] (8/ת); כמו כן הוגשו בהסכמה תעודת עובד ציבור (ת/3), תו תקן ממכון התקנים הישראלי (ת/4), בדיקת מהירות (ת/5), צילומי רכב (ת/6), תעודת הסמכה (ת/7) והודעת נהג תחת אזהרה (ת/11). בנוסף הוגשו שני מזכרים (ת/9 ו-ת/10).

מטעם ההגנה העידו הנאשם ואמו [] ו[]; כמו כן הוגשו תנאי חוזה ההשכרה (נ/1) וחווזה מספר [] (נ/2).

7. שלום [] 20.07.2014 (ת/1), בה טען כי הוא ואשתו שכרו את הרכב בתאריך 19.06.2014 ללא הגבלת זמן, ובתאריך 04.07.2014 בנו [] רצה לנסוע למעלות, ולאור העובדה שלא היה לו רישיון, הביא את חברו (הנאשם) שינהג במקומו. בהמשך טען כי "...ואני אישית נתי את מפתחות הרכב [] קב" (עמוד 1, שורה 4; הטעות במקור). כמו כן מסר בהודעתו כי [] אמר לו "...שהם היו רק 3 נהגים ברכב והוא לא יודע להגיד לי מי נהג באותו כביש" (עמוד 1, שורות 9-10).

בתאריך [] של [] ה [] כי מסר לנאשם את מפתחות הרכב ואף הוסיף כי הזהיר אותו שהוא אחראי על הרכב ו"ושלא ייתן לאף אחד אחר לנהוג ברכב" (עמוד 2, שורות 4-5). בהמשך חקירתו מסר כי היו רק הנאשם ובנו במהלך הנסיעה (עמוד 2, שורות 6-7).

על עיקרי דברים אלה חזר בחקירתו הראשית, והוסיף טענה שלא הועלתה קודם לכן לפיה הנאשם ובנו לקחו את הרכב והשאילו לו את רכבו של הנאשם (פרוטוקול מתאריך 19.07.2017, עמוד 7, שורות 23-24).

כאשר נשאל באיזה מעמד העביר לנאשם את המפתחות, השיב "אצלי בבית...". בחקירתו הנגדית, כאשר התבקש לחדד היכן בבית?, השיב "בחנייה, בשכונה לא זכור לי בדיוק, באזור של הבית, אני

בית משפט השלום

2018 28

מדינת 620

- 1 **בטוח שזה היה בבית. אם לא היה בבית אז קרוב לבית. אני לא זוכר אם זה היה בתוך או מחוץ לבית"**
2 (פרוטוקול מתאריך 19.07.2017, עמוד 8, שורות 27-28). בהמשך לכך, כאשר נשאל (בפעם השלישית)
3 היכן העביר לנאשם את המפתחות, השיב **"לא זוכר..."** (פרוטוקול מתאריך 19.07.2017, עמוד 10,
4 שורות 15-16).
- 5 בהמשך אישר שאמר בהודעתו כי מסר לנאשם את המפתח, אך טען כי **לא יכול לאשר כי הנאשם נהג**
6 (פרוטוקול מתאריך 19.07.2017, עמוד 10, שורות 7-10).
7 העד מדגיש שוב במסגרת חקירתו הנגדית שהוא לא יודע מי נהג ברכב (עמוד 12, שורה 5).
- 8 **סתר** את עצמו מספר פעמים והעלה טענות המותירות ספק בדבר אשמתו של הנאשם:
9 בהודעתו (ת/8) סיפר כי הביא את הנאשם על מנת שזה ינהג ברכב היות ואין לו רישיון, והוסיף
10 **"...נסענו מאילת לצפון, אספנו את אישתי והבת שלי ונסענו כמעט בכל הצפון, איפה לא היינו, ואחרי**
11 **כמה ימים חזרנו לאילת"** (עמוד 1, שורות 3-4), ואילו בחקירתו הנגדית בבית המשפט טען כי **"...אשתי**
12 **בכלל לא עלתה באוטו..."** (פרוטוקול מתאריך 19.07.2017, עמוד 15, שורה 28; הטעות במקור).
- 13 בחקירתו הראשית נשאל **"כשאתה ירדת מהרכב, האם זכור לך מי נהג אז?"**, והשיב **"לא זוכר..."**
14 (פרוטוקול מתאריך 19.07.2017, עמוד 13, שורות 26-27), אך בחקירתו הנגדית, כאשר נשאל **"הנאשם**
15 **הוריד אותך בנהריה?"**, השיב **"מאשר"** (פרוטוקול מתאריך 19.07.2017, עמוד 17, שורות 14-15).
- 16 כאשר נשאל **"מי נהג ברכב בכל הימים האלה?"** השיב כי **הנאשם נהג ברכב ואסף את חברה שלו שגם**
17 **היא נהגה ברכב**, "הם התחלפו בניהם לסרוגין" (ת/8, עמוד 1, שורות 6-7; הטעות במקור), אולם
18 בחקירתו הנגדית בבית המשפט, כאשר נשאל היכן אספו את חברתו של הנאשם, השיב **"לא זוכר"**,
19 כאשר נשאל **"האם אתה זוכר שהייתה חברה של יעקב?"**, השיב **"לא ידעתי, גבר ואישה עלו בנסיעה**
20 **וירדו בנקודה מסוימת**, איפה אספנו אני לא זוכר ואיפה ירדו אני לא זוכר..." (פרוטוקול מתאריך
21 19.07.2017, עמוד 16, שורות 11-15).
- 22 בחקירתו הראשית בבית המשפט טען כי **"...בדרך בנקודה מסוימת עלו איתנו גבר ובחורה... והם**
23 **התחלפו עם החבר והם נהגו כל פעם מישהו אחר נהג..."** (פרוטוקול מתאריך 19.07.2017, עמוד 13,
24 שורות 19-23).
- 25 בחקירתו הנגדית נשאל אודות מסירת מפתחות הרכב/הרכב לנאשם, סוגיה אשר מעוררות מספר
26 תהיות, תחילה אצטט: "
27 ש: איפה הוא היה כאשר נתת את המפתח לגקב?

בית משפט השלום לתעבורה

28 2018

- 1 ת: אני לא נתתי את המפתח, אבא שלי לא היה נותן לי את המפתח כי אין לי רישיון,
2 הוא נתן את המפתחות.
- 3 ש: איפה הוא נתן את המפתחות ל-?
4 ת: אני לא זוכר. במסירת הרכב הייתי נוכח.
5 ש: איפה זה היה?
6 ת: כשקיבל את האוטו הייתי נוכח, זה היה בחנייה.
7 ש: כשאתה מדבר על מסירת הרכב התכוונת למסירת מפתח?
8 ת: כן. זה היה באזור הבית, או אצלי בבית או אצלו בבית. אם זה היה בחניה או בבית
9 אצלנו או אצלו אני לא יכול לאשר לך. זה היה באזור שאנו גרים בו, זה בית מעל
10 בית" (פרוטוקול מתאריך 19.07.2017, עמוד 16, שורות 21-30).
11
- 12 א. טען כי מי שמסר את מפתחות הרכב לנאשם היה ואלו הנאשם טען (שוב ושוב)
13 כי מפתחות הרכב נמסרו לו על ידי (ת/11, עמוד 2, שורות 9-11; פרוטוקול מתאריך
14 25.12.2017, עמוד 25 שורות 6-8, ושורות 13-17; פרוטוקול מתאריך 25.12.2017, עמוד 28, שורה
15 8, ועמוד 28 שורה 28 עד עמוד 29, שורות 1-2).
- 16 ב. תחילה, "הפריד" בין מסירת המפתח לבין מסירת הרכב. כאשר נשאל היכן נמסר המפתח
17 לנאשם, השיב "לא זוכר", וכאשר נשאל היכן נמסר הרכב לנאשם, השיב "בחניה". ואילו בהמשך
18 לכך, בצורה תמוהה לכול, כאשר נשאל האם "מסירת הרכב" הכוונה היא ל"מסירת המפתח",
19 השיב "כן", ואף הוסיף "זה היה באזור הבית, או אצלי בבית או אצלו בבית. אם זה היה בחניה
20 או בבית אצלנו או אצלו אני לא יכול לאשר לך. זה היה באזור שאנו גרים בו, זה בית מעל בית".
- 21 ג. לא ניתן להתעלם מהדמיון המצוי בתשובות שמסרו עדי התביעה באשר למיקום שבו נמסרו
22 מפתחות הרכב/ הרכב, דבר המעלה חשש לתיאום בין הגרסאות:
23 של
24 אם לא היה בבית אז קרוב לבית. אני לא זוכר אם זה היה בתוך או מחוץ לבית".
25 מסר "זה היה באזור הבית, או אצלי בבית או אצלו בבית. אם זה היה בחניה או בבית אצלנו או
26 אצלו אני לא יכול לאשר לך. זה היה באזור שאנו גרים בו, זה בית מעל בית".
- 27 בעניין זה יוער כי הן והן אביו (סתרו את עצמם באשר למיקום המדויק של
28 מסירת מפתחות הרכב/הרכב לנאשם.
- 29 9. הנאשם נחקר תחת אזהרה (ת/11), בחקירתו הכחיש מכל וכל את המיוחס לו ובכלל זה את הטענה
30 כי שלום חמו מסר לו את מפתחות הרכב על מנת שזה ינהג. כמו כן מסר בהודעתו כי לא נהג בקטע
31 הזה של ביצוע העבירה וידוע לו שיש מצלמה באותו כביש (עמוד 2, שורות 17-21). בהמשך

בית משפט השלום לתעבורה

2018 28

15

- 1 חקירתו, עת נשאל "האם היו אתכם חברים נוספים בדרך חזרה מבית שאן לעפולה ביום
2 העבירה? השיב "אני לא יודע על מה מדובר, לא היה ולא נברא" (עמוד 2, שורות 22-23). כמו כן
3 נשאל האם ייתכן שנתן [REDACTED] לנהוג ביום העבירה, תשובתו הייתה "אין סיכוי, אני בכלל
4 לאהייתי ביום העבירה" (עמוד 2, שורות 26-27). בהמשך לכך, כאשר נשאל אודות זהות הנהג
5 ברכב, השיב "אין לי מושג, האוטו לא היה ברשותי, הרכב היה אצל הבן שלו [REDACTED] ואני נהגתי לו מתי
6 שהיה צריך את עזרתי" (עמוד 2, שורות 28-31). עוד ציין בחקירתו כי לא יודע מי נהג ברכב
7 כשהיה בבית (עמוד 3, שורה 43). לטענתו, נהג ביום הראשון וכשהגיעו לטבריה הוריו באו לקחת
8 אותו (פרוטוקול מתאריך 25.12.2017, עמוד 24, שורות 20-21, ועמוד 28, שורות 11-16), בזמן
9 זה, לטענתו, הרכב נשאר אצל [REDACTED] (עמוד 28, שורות 14-16).
- 10 עוד טען כי בשום שלב לא עבר דרך המצלמה, והוסיף כי הוא יודע היכן ממוקמת המצלמה (פרוטוקול
11 מתאריך 25.12.2017, עמוד 23, שורות 18-19 ועמוד 24, שורות 13-14).
- 12 בחקירתו הנגדית טען כי [REDACTED] לא סיפר לו כי אין לו רישיון נהיגה וזאת נודע לו רק כאשר הגיעו לצפון
13 (פרוטוקול מתאריך 25.12.2017, עמוד 25, שורות 28-30, ועמוד 27 שורות 1-4). עוד טען כי "היו גם
14 טרמפיסטים שהחליפו..." (פרוטוקול מתאריך 25.12.2017, עמוד 32, שורה 1), אך בהמשך טען כי "אני
15 לא זוכר אם מישהו החליף אותי, לא רוצה לענות סתם" (פרוטוקול מתאריך 25.12.2017, עמוד 32,
16 שורות 12-13).
- 17 10. אמו של הנאשם סיפרה (כפי שזכרה) כי הנאשם שהה לילה אחד במלון בטבריה ואז הגיעו היא
18 ובעלה ז"ל לקחת אותו לביתם. עוד סיפרה כי שהה יומיים או שלושה בביתם ולאחר מכן חזר לאילת
19 (פרוטוקול מתאריך 18.01.2018, עמוד 34, שורות 11-20; עמוד 35, שורות 26-27; עמוד 36, שורות
20 22-29; עמוד 37, שורות 6-7). בחקירתה הנגדית, עת נשאלה "הוא אמר מי נהג ברכב?", השיבה
21 "אני חושבת" (פרוטוקול מתאריך 18.01.2018, עמוד 37, שורות 13-14).
- 22 11. לגופו של עניין טענה המאשימה כי עמדה בנטל הרובץ לפתחה והוכיחה מעל לכל ספק סביר את
23 אשמתו ואחריותו של הנאשם לנהיגה ולביצוע העבירה, על-כן ביקשה להרשיע את הנאשם.
- 24 11. מנגד ביקש ב"כ הנאשם להורות על זיכוי המוחלט של הנאשם ולכל הפחות להורות על זיכוי מחמת
25 הספק.
- 26 **דיון**
- 27 12. עיון בחומר הראיות מעלה קשיים ראייתיים חמורים העולים לכדי כשלים של ממש הן מצד היחידה
28 החוקרת והן מצד התביעה, ואפרט:

- 1 בחומר הראיות חסרים פרטים מהותיים, שגם אם נמסרו, נמסרו בגדר "השערה" ותוך הטלת ספק.
- 2 כך למשל, לא ברור באיזה תאריך יצאו הנאשם מאילת, מה היה מסלול הנסיעה, כמה ימים
- 3 שהו בצפון, באיזה תאריך הגיעו הוריו של הנאשם לקחת אותו, באיזה תאריך חזרו לאילת והשאלה
- 4 המרכזית-מי נהג ברכב כל אותם ימים?
- 5 מסר בהודעתו כי הנאשם וחברתו נהגו ברכב לסירוגין. על אף זו, היחידה החוקרת לא ראתה
- 6 לנכון לזמן לחקירה את חברתו של הנאשם ו/או לשאול את הנאשם על כך. מדובר בטענה אשר עשויה
- 7 הייתה (לו הייתה נחקרת כנדרש ונמצאת נכונה) לשנות את פני הדברים, ויודגש: הימנעות מלחקור
- 8 טענה מהותית זו פוגעת בזכותו של הנאשם לניהול הליך הוגן (ראו והשוו: ע"פ 5019/09 דביר חליוה
- 9 נ' מדינת ישראל, מיום 20.08.2013, פורסם בנבו).
- 10 כמו כן, עד התביעה המרכזי בתיק, סתר את עצמו פעם אחר פעם, גרסתו אינה עקבית
- 11 ונעדרת פרטים מהותיים.
- 12 עד התביעה השני (והאחרון) בתיק, אף הוא עד מרכזי, הינו אביו של שלום חמו-דבר אשר
- 13 מטבע הדברים מעלה חשש ממשי לתיאום גרסאות, על אחת כמה וכמה לאור טענתו כי "יצא לנו לדבר,
- 14 אך אנו לא באותו בית סוהר, אנו נפגשים רק במעברים" (פרוטוקול מתאריך 19.07.2017, עמוד 9,
- 15 שורה 18). אציין כי גם אם אבודד את גרסתו, הרי שזו מהוססת ואינה החלטית, כך שמוטל ספק
- 16 אודות אמינותה.
- 17 סעיף 27ב(א) לפקודת התעבורה קובע:
- 18 "נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב אותה
- 19 שעה או כאילו העמידו או החנה אותו במקום שהעמדו או חנייתו אסורה על פי
- 20 חיקוק, לפי הענין, זולת אם הוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנה כאמור או אם
- 21 הוכיח למי מסר את החזקה ברכב (להלן – המחזיק), או הוכח שהרכב נלקח ממנו
- 22 בלי ידיעתו ובלי הסכמתו".
- 23 לא הוכחה הטענה בדבר החלפה של רכבים בין הרכב הנאשם (יודגש כי הנאשם כלל לא נשאל
- 24 על כך).
- 25 לא הוכח באמצעות מי הועברו מפתחות הרכב/הרכב לנאשם, האם באמצעות שלום (כטענת
- 26 העדים), או שמא באמצעות (כטענת).
- 27 הן של , , , מדויק בו הוחלפו הרכבים ו/או נמסרו מפתחות
- 28 הרכב לנאשם כפי שטענו.

בית

2018 28

פ"ל 15

- 1 כפועל יוצא מכך, לא הוכח בחזקת מי היה הרכב ומי נהג בו בעת ביצוע העבירה.
- 2 ■ נוכח האמור, לא ברור כיצד התגבש חומר הראיות לכדי כתב אישום אציין בהקשר זה כי אין שום
- 3 ראייה ישירה הקושרת את הנאשם לביצוע העבירות, ואף הראיות הנסיבתיות כפי שפרטתי לעיל **לוקות**
- 4 **בחסר.**
- 5 ■ לצד האמור עומדת חקירתו של הנאשם בפניי אשר הייתה קוהרנטית וברורה והיותה חלק אינטגרלי
- 6 להודעה שמסר במשטרה. הנאשם עמד על חפותו, דבק בגרסתו לאורך ההליך כולו והתרשמתי כי
- 7 מדובר באדם אחראי הדובר אמת. אוסיף כי גם אם נמצאות בגרסתו נקודות המערורות תהייה
- 8 מסוימת, הרי שאלו נמצאות בשולי הדברים ואין בהן כדי לפגוע באמינות הגרסה שמסר (ע"פ
- 9 10635/08 **ציון נעים נ' מדינת ישראל**, מיום 13.12.2010, פורסם בנבו).
- 10 13. מכלול הנתונים כפי שהובאו לעיל, ובעיקר התרשמתי כי גרסאות העדים אינן אמינות, מותירים
- 11 ספק רב בליבי כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, דבר אשר מוביל אותי
- 12 למסקנה כי יש להורות על זיכויו של הנאשם מחמת הספק.

סוף דבר

- 13
- 14 14. אני מורה אפוא על זיכויו של הנאשם מכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.
- 15
- 16

17 ניה תשע"ח ס.

18

19

הוקלד על

